

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 marca 1963 r.

Nr 23

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW:

118 — nr 95 z dnia 6 marca 1963 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Działacz Kultury” . . . 189

ZARZĄDZENIA:

119 — Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 11 marca 1963 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w 1963 r. 189
120 — Ministra Finansów z dnia 7 marca 1963 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania rozwoju i realizacji wynalazczości w jednostkach gospodarki społecznej oraz klubów techniki i racjonalizacji 190
121 — Ministra Finansów z dnia 12 marca 1963 r. w sprawie częściowego pokrycia normatywu środków obrotowych przedsiębiorstw funduszami własnymi i pasywami stałymi 193
122 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 14 marca 1963 r. w sprawie ustalenia wzoru odznaki „Zasłużony Działacz Kultury”, trybu jej nadawania oraz sposobu wręczania i noszenia 195

118

UCHWAŁA Nr 95 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 marca 1963 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Działacz Kultury”.

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”.

§ 2. Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” nadaje się osobom, zasłużonym w działalności kulturalno-oświatowej.

§ 3. Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” nadaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek zainteresowanych ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz przewodniczących organizacji społecznych i stowarzyszeń, przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w stosunku do osób wyróżniających się w pracy kulturalno-oświatowej w placówkach podległych prezydiom rad narodowych oraz w instytucjach i organizacjach działających na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa).

§ 4. Minister Kultury i Sztuki może pozbawić odznaki „Zasłużony Działacz Kultury” w razie stwierdzenia, że osoba wyróżniona dopuściła się czynu, wskutek którego jest jej niegodna.

§ 5. Minister Kultury i Sztuki określi w drodze zarządzenia wzór odznaki „Zasłużony Działacz Kultury”, tryb jej nadawania oraz sposób wręczania i noszenia.

§ 6. Koszty odznaki oraz wydatki połączone z jej nadawaniem pokrywane będą z budżetu Ministerstwa Kultury i Sztuki.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

119

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW

z dnia 11 marca 1963 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w 1963 r.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 2 uchwały nr 170 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie zbytu wyro-

bów niektórych jednostek organizacyjnych przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 51, poz. 318), w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji

Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), oraz z § 1 zarządzenia nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1959 r. w sprawie zlecenia Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowego wykonywania niektórych uprawnień Prezesa Rady Ministrów (Monitor Polski Nr 17, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zbytu wyrobów przemysłu terenowego w 1963 r. (Monitor Polski Nr 88, poz. 413) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Przedsiębiorstwa obowiązane są oferować do zakupu wytworzone przez siebie ponad plan roczny artykuły wymienione w części A wykazu pod lp. 2—9, 15 i 17 oraz w części B wykazu pod lp. 1, 3—10 i 12 jednostkom wymienionym w wykazie.”;
- 2) w wykazie artykułów stanowiącym załącznik do zarządzenia:
 - a) w części A „Artykuły wytwarzane przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego” po lp. 16 dodaje się lp. 17 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować
„17	Meble	Centrala Handlu Meblami”

- b) w części B „Artykuły wytwarzane przez spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkich związkach spółdzielni pracy” po lp. 11 dodaje się lp. 12 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa artykułu	Nazwa jednostki, której należy artykuł zaoferować
„12.	Meble	Centrala Handlu Meblami”

§ 2. Obowiązek zaoferowania mebli Centrali Handlu Meblami nie dotyczy dostaw dokonywanych na podstawie umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

120

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 marca 1963 r.

w sprawie szczegółowych zasad finansowania rozwoju i realizacji wynalazczości w jednostkach gospodarki uspołecznionej oraz klubów techniki i racjonalizacji.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156) oraz § 57 ust. 1 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie zasad organizowania, kierowania i koordynacji spraw wynalazczości, rozpowszechniania projektów wynalazczych oraz zasad wynagradzania i finansowania w zakresie wynalazczości (Monitor Polski Nr 18, poz. 100), zwanej dalej w skrócie „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo wynalazcze (Dz. U. Nr 33, poz. 156).

§ 2. Finansowanie wynalazczości obejmuje:

- 1) finansowanie kosztów związanych z rozwojem i realizacją wynalazczości w jednostkach gospodarki uspołecznionej,
- 2) finansowanie działalności klubów techniki i racjonalizacji.

§ 3. Finansowanie kosztów związanych z rozwojem i realizacją wynalazczości w jednostkach gospodarki uspołecznionej obejmuje:

- 1) wynagrodzenia twórców pracowniczych projektów wynalazczych oraz niepracowniczych projektów wynalaz-

czych odstąpionych Państwu na zasadach przewidzianych dla pracowniczych projektów wynalazczych (art. 116 ust. 2 ustawy),

- 2) wynagrodzenia oraz nagrody dla osób współdziałających przy opracowywaniu pracowniczych projektów wynalazczych oraz przy ich realizacji i rozpowszechnianiu,
- 3) koszty technicznej pomocy udzielanej osobom pracującym nad projektami wynalazczymi przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 4) koszty realizacji projektów wynalazczych,
- 5) koszty nabycia zarówno krajowych, jak i zagranicznych patentów, praw własności wzorów użytkowych oraz licencji na ich stosowanie,
- 6) koszty działalności komórek organizacyjnych do spraw wynalazczości,
- 7) inne koszty, jak np. koszty popularyzacji wynalazczości, opłaty związane z ochroną wynalazków i wzorów użytkowych, koszty związane ze sporządzaniem opisów patentowych i odbitek dokumentacji.

§ 4. 1. Na wynagrodzenia twórców pracowniczych projektów wynalazczych składają się w szczególności:

- 1) wynagrodzenia twórców za projekt wynalazczy, wypłacane zgodnie z uchwałą,